

2. Vazba pro podezření z útěku povolená k žádosti zatčeného může býti, pokud tím účel prozatímného opatření se nezmaří a není ohrožen, vykonána tím, že zatčený bude držen ve svém bytě neb na jiném neveřejném místě (§ 386 odst. 2 ex. ř.).

3. Náklady na takovouto vazbu, jež nevykonává se v místnosti vazební a zejména náklady s přiměřeným střežením zatčeného spojené, nese zatčený sám. Ustanovení § 366 ex. ř. vztahují se též na tyto náklady tak, že kdyby nebyly náklady v čas napřed složeny, převede se zatčený do vazební místnosti veřejné (§ 386 odst. 3 ex. ř.).

Vazba v temnu záleží v tom, že vězeň uzavře se samoten v temné komůrce.

Vazba v temnu má místo

1. jako zotřetí žaláře neb vězení (§ 19 ad lit. *d*) a 253 ad lit. *e*) tr. z., pak § 36 ad lit. *d*) voj. tr. z. a § 77 ad lit. *e*) voj. tr. z.). Při trestu žaláře nesmí vazba v temnu jako zotřetí trvati bez přetržení déle 3 dnů; potom může zase místa míti teprve, když prošel týden a celkem trvati může nejvýš 30 dní v roce (§ 23 tr. z., § 42 voj. tr. z.). Při trestu vězení nesmí uzavření o samotě v temné komůrce trvati bez přetržení déle 24 hodin; pak smí zase teprve po uplynutí jednoho téhodne místo míti a po celou dobu trestu nejvýš desetkrát (§ 257 tr. z. a § 82 voj. tr. z.). Tohoto zotřetí nelze užiti každý týden, ježto by nebylo lze dodržeti předepsané intervally (usnesení voj. nejv. s. ze dne 24. srpna 1880 č. 1783).

2. Přednosta soudu, při soudech vyšetřujících i soudce vyšetřující a konečně i přednosta okresní mohou disciplinárně naříditi, by osoby zatčené byly zavřeny do temné komůrky. Ovšem i tu šetřiti sluší předpisu § 257 tr. z. (§ 90 trestní instr.).

Vazba vyšetřovací viz Vyšetřování přípravné.

Vcenění pozemků.

Čistý výnos rozhodný pro vyměření pozemkové daně byl ve smyslu zák. ze dne 24. května 1869 stanoven podle způsobu vzdělávání pozemku a stupňů hodnoty a sice dle třídních sazeb pro jednotlivé okresy sestavených (srv. čl. Daň pozemková). Použití sazeb třídního tarifu vytčených pro různé druhy kultury na každý jednotlivý dani podléhající pozemek sluje v ceněním. Úkon tento obstarávají vždy dva členové okresní komise odhadní pod dozorem zpravodaje a se stálým zřetelem na pozemky vzorné, při čemž, rozcházejí-li se jich názory, platí mínění, k němuž přistoupí zpravodaj. Jestliže jeden neb oba členové odhadní komise okresní se nedostaví nebo jednání se nesúčastní, provede ocenění pozemku zpravodaj sám. Doba, kdy oceňování se má díti, budiž v každé obci a v každém obvodu statkovém napřed obecně vyhlášena a budtež k němu přizvání starostové příslušných obcí nebo dva jimi jmenovaní důvěrníci, zástupci samostatného území statkového, jakož i majitelé pozemků, kteří platí nejmeně šestý díl úhrnné daně pozemkové. Pozemky, jež toliko následkem mimořádného způsobu vzdělání poskytují větší výnos než pozemky sousední, budtež ostatním pozemkům na roveň postaveny. Pozemky ve výměře menší než 50 čtverečních sáhů při zahradách a vinicích a 400 čtverečních sáhů při jinakých způsobech vzdělávání, budtež připojeny k pozemku je obklopujícímu, nebo, jsou-li ohraničeny různými pozemky, k onomu sousednímu pozemku, jemuž svou povahou a výnosem jsou nejbližší, leč že by

rozdíl ve způsobu vzdělávání nebo ve stupních hodnoty byl tak značný, že by tímto spojením obou pozemků čistý výnos celkové výměry o více než 10⁰/₀ byl zvýšen nebo snížen.

Obdobné ustanovení platí při různých stupních hodnoty jednotlivých částí pozemku, kteréž rovněž, nepřesahují-li výměru 1 jitra, pojímají se pod stupeň hodnoty téhož pozemku, leč že by tím čistý výnos celku o 10⁰/₀ byl zvětšen nebo zmenšen. Při pozemcích lesních se vceňuje každé jednotlivé lesní těleso dle průměrné výnosnosti a poměru smísení stromů z pravidla toliko k jedinému stupni hodnoty bez ohledu na porost dřevní v době vceňování, vyjímajíc ten případ, že by souvislé plochy ve výměře nejmeně 50 jiter ve příčině poměrů pro čistý výnos rozhodných velice závažně od sebe se lišily. Půda parifikační (srv. čl. Daň pozemková), k níž náleží i stavební místa nezastavená, se vceňuje dle pozemků sousedních.

Proti výsledku vceňování mají obce, zástupci statkových území ze svazku obecního vyloučených, jakož i každý jednotlivý držitel pozemku právo podat reklamaci a sice jak ohledně vlastních tak i ohledně cizích pozemků:

- a) pro nesprávný předpis držby;
- b) pro nesprávné vyšetření výměry;
- c) pro chyby učiněné při výpočtech;
- d) pro nesprávné rozhodnutí o pozemcích ohledně jich povinnosti berní neb osvobození od daně;
- e) pro nesprávné vceňování v tarif klasifikační.

Reklamace buďtež podány u okresní odhadní komise nebo příslušného přednosty během 45 dnů po dni, kdy výsledek prací vceňovacích byl vyhlášen (kdy sdělen byl obecnímu starostovi nebo představenému vyloučeného území statkového).

Včely.

Dle § 384 o. o. z. nejsou roje domácích včel »předmětem volného uchopení, nýbrž vlastník má právo pronásledovati je na cizím pozemku; avšak má držitel pozemku nahraditi případnou škodu« (způsobenou buď samým rojem včel, buď pronásledováním se strany vlastníka). Včely divoké posuzují se jako »divoká zvíře«. Jestliže by pak vlastník úlu mateřského roj nepronásledoval po 2 dny nebo by se roj sám od sebe nevrátil (jakkoli vlastník počal jej pronásledovati a řádně v něm pokračoval, tedy když roj sám nemá již animus revertendi čili zvyku vrátiti se), může včely usadivší se na obecném pozemku (ku př. na silnici) podržeti kdokoliv, na své půdě vlastník půdy. Dle toho označuje o. o. zákonník včely jako zvířata ochočená t. j. taková, jichž druh všeobecně jest divoký a z nichž jen jednotlivá individua člověku přivykla, na rozdíl od krotkých (domácích) zvířat a zvířat divokých; právo vlastnické ku včelám zaniká v souhlase s právem římským a staršími předpisy domácími (fr. 5, § 5 Dig. 41, 1, »Tractatus de iuribus incorporalibus« ze dne 13. března 1679, 9 §§ 8 a 9) dvojím způsobem a to:

1. tím, že včely pozbyly t. zv. animus revertendi (tedy do jisté míry přešly ve stav divokosti) a pronásledovány byvše po 6 neděl nebo 42 dní nebyly nalezeny nebo dosaženy;

2. tím, že vlastník úlu mateřského nepronásledoval roj po dva dny, neboť má se pak za to, že vlastník se mlčky práva svého vzdává.

Vždy však dlužno předpokládati, že vzdálení se roje má svůj důvod v nedostatku t. zv. animus revertendi. Byl-li tedy ku př. nějaký roj bez-